

ΕΝΟΤΗΤΑ 2

Γ2. ΣΥΝΤΑΞΗ

Οι Επιρρηματικοί προσδιορισμοί

Οι επιρρηματικοί προσδιορισμοί εκφέρονται: **α. μονολεκτικά** και **β. περιφραστικά**.

α. Μονολεκτικά με:

1. Επιρρήματα.

Π.χ. Ἦλθες **χθές**.

2. Πλάγιες πτώσεις ονομάτων (ουσιαστικών και αντωνυμιών).

Π.χ. Ἦλθες **νυκτός**.

3. Επιρρηματικές μετοχές (δηλ. τελικές, υποθετικές, χρονικές, αιτιολογικές, τροπικές και εναντιωματικές).

Π.χ. **Ἀκούσαντες** οἱ στρατηγοὶ ἀπῆλθον.

4. Επιρρηματικό κατηγορούμενο.

Π.χ. Κῦρος **ἄσμενος** ἔώρα τοὺς Ἑλληνας νικῶντας.

5. Απαρέμφατο της αναφοράς.

Π.χ. Κῦρος ἦν ἀξιώτατος **ἄρχειν**.

6. Απαρέμφατο του σκοπού ή του αποτελέσματος.

Π.χ. Τὴν πόλιν **φυλάττειν** αὐτοῖς παρέδωκαν.

7. Απόλυτο Απαρέμφατο.

Π.χ. Ἀληθές γε **ὥς ἔπος εἰπεῖν** οὐδὲν εἰρήκασιν.

β. Περιφραστικά με:

1. Εμπρόθετους προσδιορισμούς ή προθετικά σύνολα.

Π.χ. Ἐν τῇ ἀγορᾷ ἔμειναν.

2. Δευτερεύουσες επιρρηματικές προτάσεις (δηλ. τελικές, υποθετικές, χρονικές, αιτιολογικές, συμπερασματικές ή αποτελεσματικές, εναντιωματικές ή παραχωρητικές και επιρρηματικές αναφορικές).

Π.χ. Δίκαιος γίγνου, **ἵνα καὶ δικαίων τυγχάνης**.

Οι πλάγιες πτώσεις σαν επιρρήματα

A. ΓΕΝΙΚΗ

1. Τόπου
2. Χρόνου
3. Αναφοράς
4. Αιτίας
5. Σκοπού
6. Ποσού ή Αξίας

B. ΔΟΤΙΚΗ

1. Τόπου
2. Χρόνου
3. Οργάνου
4. Μέσου
5. Τρόπου
6. Συνοδείας
7. Αιτίας
8. Ποσού ή Μέτρου
9. Αναφοράς
10. Προσωπική

Γ. ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ

1. Τόπου
2. Χρόνου
3. Αναφοράς
4. Αιτίας
5. Τρόπου
6. Ποσού
7. Ποινής